

Vahid ASLAN

SURİYALI UŞAĞA MÜƏLLİMİN CAVABI

Suriyada
Müharibənin
Ortasında
Qalan uşaq,
Mən müəlliməm!
Bax, indicə dərs başladı;
Dərs keçəcəm altı yaşlı uşaqlara...
Heç bilmirəm nə deyəcəm mən onlara;
Ürəyimi parçalayıb yazdıqlarını:
Yazırsan ki, beş yaşın var,
İndi orda
Müharibənin ortasında kimsəsizsən,
Müharibə evinizi udub tamam,
Artıq yoxdu atan-anan,
Nə bacın, nə qardaşın var...
Yazırsan ki,
Uşaqlığın əsir düşüb
Güllələrə, mərmlərə;
Oyuncağın əsir düşüb...
Uşaq ömrün oyuncaqdı
Qan-qan deyən günlərə, əmilərə;
Suriyada
Müharibənin
Ortasında
Qalan uşaq!
Axı, niyə oynayırlar taleyinlə...
Yer yumrusu hamımızın yuvasıdı,
O da bir gün başımıza uçardı!

Uşaqları
Döyməsinlər,
Söyməsinlər,..
Həmfikirəm mən sənink!
Suriyadan uzaqlarda yaşasam da,
Yan-yörəndən uçub gedən
Güllələri, mərmləri hiss edirəm!
Acıların ürəyimdə,
Qışqırığın qulağımda
Səndən çox-çox uzaqlarda
Üzü gülən uşaqlara dərs keçirəm!
Sənə əlim çatsın deyə,
Mən onları bircə-bircə qucaqlayıb
Hönlürürəm,..
Və öpürəm...

YAĞIŞ HAVASI

Elə ki tutulur göylərin üzü,
Qara buludların davası düşür.
Elə kövrəlirəm, ay aşiq, düzül,
Könlümə bir yağış havası düşür.

Hamıdan qaçırım - tanışdan, dostdan,..
Hər şeydən bezirəm - toylardan, yasdandan,..
Ay ana, yanımda heç sən də yoxsan!
Könlümə nənin yaxması düşür.

... Yığış, qalan ömrüm, gedirik, yığış!
Olsun bu yolçuluq - kəndə qayıdış.
Bir pəncərə olsun, bir mən, bir yağış,
Könlümə babamın daxması düşür.

OĞLUMUN

Həcalanıb, nəgmələniş ötəndi,
Kökü üstə cücərəndi, bitəndi,
Qarış-qarış addımlayan vətəndi,
Ayağına qurban olum oğlumun.

Ədədi var boy-buxunlu, küreкли.
Şəhəri var dağ havalı, küləkli.
Qəlbində bir göy üzü var - üçrəngli
Bayrağına qurban olum oğlumun.

Yurd tamı var damağında, dadında,
Qurd kodu var yaddaşında, yadında.
Qartal başlı - Azərbaycan adında -
Torpağına qurban olum oğlumun.

İNSANLAR

...Elesi var badalaq,
Elesi var köməkdi.
Elesi var balqabaq,
Elesi var kövrəkdi.
Elesi var dumdurdu,
Elesi var kələkdi.
Elesi var dağ yolu,
Elesi var küləkdi...
İnsanlar var qara daş,
İnsanlar var ürəkdi.
Tanımaq olmur, qardaş!
İnsanlar rəngbərəngdi...

YETİM QALAN KUKLALAR

*(Zəhranın timsalında müharibələrdə
öldürülən bütün uşaqlara)*

Anan da

Atan da

Dostların da bir yana,

Kuklaların yetim qaldı, Zəhra!
Daha fani dünyada
Nələr olmadı ki...
Güllələdi oyunaqları,
Rəhm etmədi
Kuklaların göz yaşına...
Baxmadı evcik quran
Toppuş əllərinə,
Gözlərindəki gülüşünü,
Xəyallarının dalınca düşən
Yastı-yastı yerisini
Güllələdi zalımlar!
İmkan vermədilər
Kuklalarını doya-doya öpəsən,
Fürsət vermədilər
Oyunaqlarına
Ölümqabağı əl edəsən...
Zəhra!
Bəlkə də
Güllələrə qoşulub
Göy üzünə uçmusan!
Orada,
Allah babaya
Deyəcəksən son sözünü;
Deyəcəksən:
-Baba!

Yolumu
Gözləsələr də kuklalar;
Bir daha
Qayıtmaq
İstəmirəm yer üzünə,
Orada ermənilər var.

ATA YOXLUĞU

... Yaman ağır imiş ata itkisi,
Anamın başını qata bilmirəm.
Hər şeydən inciyir, hər şeydən küsür,
Deyir, gecələr də yata bilmirəm.

Dünyanı sevirdi gülürüz anam,
Atam olan yerdə uşaq kimiymi.
Deyərdi: - Necə də xoşbəxt qadınam!
Qüssədən, kədərdən uzaq kimiymi.

Bir an qorxutmazdı qayğılar onu,
Atam olan yerdə güclüydü anam!
Güllərdən biçilən nazikbel donu,...
Şirin söhbətliydi, sözlüydü anam!

Atamın yoxluğu söndürdü onu,
İlahi! Necə də dəyişər adam;
Sən getdin,

Törk etdin,...

O isə sənsiz

Yanıb külə döndü, bilsəydin;.. atam!

... Ay ana, ay ana, sənin dalınca
Hər gecə atamın ruhu ağlayır!
Necə baş qoyasan soyuq balınca?..
Gözündən asılan yuxun ağlayır!

YALQUZAQ KİMİ

Qul oldum, qaçamadım,
Azadlıq uzaq kimi;
Ey dünya, açımadın
Qarşımda qucaq kimi;

Bəlkə göydən enmişəm,
Yerlərə qurşaq kimi;
Deme, mənim evimşən,
Mən sənə də qonaq kimi;

Durub haqqı səsledim,
Bir gün yalquzaq kimi;

Bəxtimi çox gözlədim,
Aldatdı, uşağ kimi.

KƏND ADAMLARI

Bir az geniş atar addımlarını,
Bir az da başını torpağa ayır;
Əlləri belində çarpaz dayanan,
Nimdaş pəncəyini külək yelləyər,..
Cığırılar tən gələr ayaqlarına,
Düşər arxasınca şəkil kölgəsi.
Bulaq nəğməsətək süzlüb gedər
Hərdən dodağında pıçılı səsi.
Hərdən papağını başından alar,
Pəncəyin ucuyla silər tərinə;
Arada daş üstə bir az oturar,
Yollarla bölüşər dərdi-sərinə.
Hərdən də boylanar lap uzaqlara,
Dağları görüncə gözü sevinər.
Dərd nədi,.. hamısı çıxar yadından,
Daha nə sızılar, nə də deyincə;
Dağları görüncə inamı artar,
Daha da sət atar addımlarını;
Mən belə görmüşəm kəndi bir zaman,
Belə tanımışam adamlarını.

ƏLLƏRİNİMİ ÜŞÜYÜR

Sənsizlik həzin, kövrək,
Yaman darıxır ürək,
Xatirən ürək-ürək
Qısılib qucağıma.

Günlər ömürdən gedir,
Durub gözləmək nədir...
Həsət mənə naz edir
Bax, sənin acığına.

...Uğuldayır, tövsüyür,
Külək qarımı döyür,
Əllərinnimi üşüyür?
Soyuq dolub canıma.

TÜRKÜN YOLU - TURAN YOLU

Qoca Türküm!
Ulu Türküm!
Buludları yarib keçən
Bozqurdumun yolu - Türküm!
Sən göylərdən enib gələn -

Göy Tanrısən!
Cəsarətlə, ucaqlıqla tən yarısan!
Özün olanda mağrursən!
Sən öz yerində durursən,
Dörd yanında nələr olur,..
Sən dünyanı
Yıxılmaqdan qoruyursən!
Gecə-gündüz insanlığın
Nağməsini oxuyursən!
Yenə, qarşında dayanan
Şər üzli fitnələr olur.
Zaman-zaman azmı olub
Çilələrin, qeyli-qalın;
Heç bu gün də üzün gülmür,
Dumanlıdı kefin, halın;
Bilirsənmi, Qoca Türküm!
İçdən yeyər qurd ağacı.
Haqq yolundan dönməməkdə
Göy Türklərin sən əlacı.
Yumruq kimi birləşdimi,
Dünya Türkün dünyasıdı.
Bir-biriylə höcəşdimi,
Türkün matəmı, yasıdı.
Ağır-ağır sınaqlara
Çox çəkibdi dövrən səni,
Yadımdamı, Çanaqqala...
Kimlər idi vuran səni?!
Düşməninə tanımasan,
Vuracaqsan sən özünü.
Bir az dərinə fikirləş,
Bir az geniş aç gözünü.
... Çəşdirməsin səni yollar,
Gözləməkdə yoran səni!
Gedəcəyin tək bir yol var:
-Get, gözləyir Turan səni!

ŞƏHİD BACISI

Coxdan yadırgamışam
Ürəkdən gülmək nədi;
Gözlərim yollarından
Bir an da çəkilmədi;
Payız mənə bənzəyir,
Gözləri qəmli payız;
Canlı kədər rəsmidi
Hamı deyir ki, bu qız,..
Şəhid adına qurban,
Mənim şəhid qardaşım!
Sanıram sən özünsən,
Vətənin hər qarışı!

Sənin xatirələrin
 Qoymur məni sınmağa,
 Sənin şəhid adın var
 Yaxşı ki, tapınmağa;
 Heç nə olmaz, qoy belə
 Sınıq qalsın ürəyim,
 Dərdlərin ən kövrəyi,
 Qəmin acısı olum!
 ... Sən özün istəyirdin,
 Şəhid bacısı olum!

ƏLLƏRİNİ UZAT MƏNƏ

Səni göylərdə aradım,
 Öz qəlbimdə tapdım, tanrım!
 Sənin sevginlə bərabər
 Yaşamaq gözəllik imiş,
 Gözəllik adlı ruzunu
 Can evimdə tapdım, tanrım!
 Sənə qovuşmaq arzumu
 Qəlbimin başına yazdım,
 Arzum dönüb işıq oldu,
 Işıqlandı qaranlıqlar,
 İndi kölgəndə yaşayan
 Işıq adlı bir dünyam var!
 Nurlandı hər kəlməm-sözüm,
 Nurlandı üz-gözüm, tanrım!
 Sənə doğru addımladım,
 Çiçəklədi izim, tanrım!
 Mənə doğmadı, əzizdi
 Sevə-sevə yaratdığı
 Hər otun, hər çöpün, tanrım!
 Səndən birçə istəyim var:
 Əllərini uzat mənə,
 Əllərindən öpüm, tanrım!